

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Tomczyński

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 6 czerwca 2022 roku
wniosku świadka K. R.,
w przedmiocie zwrotu kosztów podróży na rozprawę w dniu w dniu 27 kwietnia
2022 roku,
na podstawie art. 618a § 1 kpk w zw. z art. 618k § 1 kpk w zw. z § 2 pkt 1 ppkt b
Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 roku w sprawie
warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów
służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących
własnością pracodawcy (Dz.U. z 2002 roku, nr 27, poz. 271 ze zm.),

postanowił

przyznać od Skarbu Państwa na rzecz świadka K. R. kwotę 384,47
zł (trzysta osiemdziesiąt cztery złote 47/100) tytułem zwrotu kosztów
podróży.

UZASADNIENIE

K. R. stawiała się w niniejszej sprawie na wezwanie Sądu Najwyższego na
rozprawie w dniu 27 kwietnia 2022 roku i złożyła zeznania. Nadto wniosła o zwrot
kosztów dojazdu do gmachu sądu samochodem osobowym z C. do W. i z
powrotem.

Przepisy Kodeksu postępowania karnego przywołane w rozstrzygnięciu
zapewniają świadkowi, który dopełnił czynności dla których został wezwany, zwrot
kosztów podróży z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania czynności

postępowania na wezwanie sądu w wysokości rzeczywiście poniesionych racjonalnych i celowych kosztów, w tym przejazdu własnym samochodem.

Sąd Najwyższy uznał za wiarygodne dane wskazane we wniosku, w tym określenie dystansu podróży i pojemności skokowej silnika samochodu. Podstawą określenia kwoty zwrotu kosztów podróży są natomiast zapisy § 3 ust. 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 29 stycznia 2013 roku w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz.U. z 2013 roku, poz. 167), kierujące poprzez art. 34a ustawy z 6 września 2001 roku o transporcie drogowym (Dz.U. z 2022 roku, poz. 180 t.j.) do zapisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 25 marca 2002 roku w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy. Na mocy § 2 pkt 1 tego rozporządzenia koszty używania pojazdów do celów służbowych ustala się według stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, które nie mogą być jednak wyższe niż dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ – 0,8358 zł.

Uwzględniając pomocniczo powyższe reguły ustalono kwotę wskazaną w sentencji postanowienia, jako należną do zwrócenia świadkowi, chociaż sama zasadność żądania wnioskowego ma swoją podstawę prawną w art. 618a § 1 kpk w zw. z art. 618k § 1 kpk.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

a.s.